

infrastrukturę publiczną. Zauważono, że aby sprostać wypełnieniu kluczowych luk dzielących Polskę od najbardziej rozwiniętych państw UE, wymaganiem będzie utrzymanie przez ok. 20 lat prowadzenia prac inwestycyjnych w infrastrukturę, w tym transportową, na poziomie o około 1,5-2% PKB wyższym niż w latach 2000-2009.

Dokument ponadto dzieli się na poszczególne działy charakteryzujące cele strategiczne i kierunki interwencji wobec wyżej wymienionych kierunków. W obszarze równoważenia potencjałów rozwojowych regionów znajduje się cel nr 9 – bezpośrednio związany z treścią niniejszego opracowania. Poświęcony on jest opisowi zwiększenia dostępności terytorialnej Polski poprzez utworzenie zrównoważonego, spójnego i przyjaznego użytkownikom systemu transportowego. Podstawowym zadaniem w tym obszarze jest krajowe nasycenie infrastrukturą (drogami, koleją, lotniskami) wraz z zoptymalizowaniem procesu zarządzania transportem poprzez stworzenie modelu finansowego łączącego:

- budżet państwa,
- środki UE,
- pieniądze z rynku kapitałowego,
- pieniądze od inwestorów prywatnych lub kreujących się nowych instrumentów gwarancji kredytowych.

W drugiej zaś dekadzie wprowadzenie modelu samofinansowania systemu transportowego łączyć powinno opłaty użytkowników i przychody z podatków ogólnych.

Dziedzinie transportu przypisuje się coraz to nowsze zadania, według których sprostać ona będzie musiała nowym trendom, oczekiwaniom i wymaganiom społeczeństwa. Są nimi przede wszystkim wymagania związane z oszczędnością czasu oraz elastycznością przemieszczania się. Ważnym jest również odpowiednie wykorzystanie czasu spędzanego w podróży. Transport powinien być ponadto dostosowany do oczekiwań różnych grup ludności, zarówno zawodowych, jak i wiekowych. Gwarancja pewności i niezawodności będzie odgrywała kluczową rolę dla sprawnej logistyki zaopatrzenia i optymalnego planowania działalności gospodarczej. Stąd też kierunkami interwencji, wskazanymi w Długookresowej Strategii Rozwoju Kraju, są:

- sprawna modernizacja, rozbudowa i budowa zintegrowanego systemu transportowego:
 - modernizacja, rewitalizacja, budowa, przebudowa i rozbudowa linii i infrastruktury kolejowej (w tym dworców kolejowych), kompleksowa modernizacja i/lub wymiana taboru kolejowego, poprawa systemu organizacji i zarządzania w sektorze przewozów kolejowych;
 - modernizacja, rozbudowa i utrzymanie całej sieci dróg krajowych (głównie w ramach bazowej i kompleksowej sieci TEN-T);
 - modernizacja, budowa i rozbudowa sieci lotnisk oraz infrastruktury nawigacyjnej, portowej, a także dróg wodnych śródlądowych w celu osiągnięcia parametrów eksploatacyjnych;
 - modernizacja infrastruktury dostępu do portów zarówno od morza, jak i lądu (drogi i koleje) oraz infrastruktury dostępu do lotnisk;
- zmiana sposobu organizacji i zarządzania systemem transportowym:
 - wprowadzenie docelowego modelu Inteligentnych Systemów Transportowych w zakresie zarządzania ruchem drogowym oraz powiązanie go z funkcjonującymi systemami lokalnymi;